

‘ศูนย์บ้านดาดไทย’ ราชบุรี

บ้านดาดโอกาส

‘ศูนย์บันดาลไทย’ ราชบุรี

บันดาลโอก

“วัฒนธรรม” มีบทบาทมากขึ้นในระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว เนื่องจากการแข่งขันในตลาดโลกที่ซับซ้อน และมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างความร่วมมือด้านต่างๆ ในทุกภูมิภาค เช่น EU, BRIC และ ASEAN ฯลฯ ทำให้ทุกประเทศพยายามหาสิ่งที่แตกต่างและโดดเด่นมาเป็นจุดขายเพื่อนำรายได้เข้าประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีทรัพยากรทางวัฒนธรรมหรือทุนทางวัฒนธรรมอย่างมากและหลากหลาย ที่สามารถเพิ่มศักยภาพและสร้างมูลค่าให้กับประเทศในเวทีโลก

การเกิดขึ้นของ **“ศูนย์บันดาลไทย”** โดยมี **“ราชบุรี”** เป็นพื้นที่ต้นแบบจึงเกิดขึ้น โดยมี **วคินบุรี สุพานิชาพรภาชนี** หรือตัวผู้อำนวยความสะดวกแบบและพัฒนาลิขิตภัณฑ์ โรงงานเครื่องเคลือบดินเผาเก่าของได้ เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญ เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมไทย เป็นแหล่งข้อมูลด้านต้นทุนทางวัฒนธรรม เพื่อการสร้างสรรค์ และต่อยอดการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนารูปแบบสินค้าและบริการของประเทศ และส่งเสริมให้สร้างสรรค์บนฐานวัฒนธรรม ขยายตัวจากเดิม และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่วนแบ่งการตลาดด้านอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ทั้งตลาดในประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ

ครั้งนี้จึงเป็นการรวมตัวของศิลปินและนักออกแบบเพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ โดยมีเงื่อนไขในการออกแบบว่า

“จะเดินตามทักษะ ความรู้ ความสามารถ ของผู้ที่เราเข้าไปช่วยเหลือ”

‘ศูนย์บันดาลไทย จ.ราชบุรี’ คืออะไร

ศูนย์บันดาลไทย จังหวัดราชบุรี เป็นหน่วยงานเล็กๆ ที่เลือกใช้วัสดุที่คุ้นเคยและเป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาออกแบบ ได้แก่ หนึ่งใหญ่ตัวนอน งานหล่อทองเหลือง งานผ้าทอ และงานดินเผา (เซรามิก) เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้สร้างโอกาสสำหรับคนในชุมชน และเป็นการต่อยอดวัสดุของท้องถิ่นให้มีมูลค่าและเกิดทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น ศูนย์ตั้งใจให้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการพัฒนาผลงาน เพื่อจะใช้สร้างโอกาสให้กับกลุ่มคนที่ต้องการ

วคินบุรี บอกว่า เพราะทุกท้องถิ่นมีคนที่ต้องการความช่วยเหลือมากมาย ไม่ว่าคนพิการ คนด้อยโอกาส ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไร ทว่าโดยส่วนมากลักษณะความช่วยเหลือที่คุ้นเคยและทำได้

“ในส่วนของราชบุรี เกิดจากการได้พูดคุยกับกระทรวงวัฒนธรรม โดยท่านปลัดกระทรวงวัฒนธรรม อภินันท์ โปษยานนท์ ว่าอยากให้ราชบุรีเป็นพื้นที่ต้นแบบที่จะสร้างผลิตภัณฑ์บางอย่างเพื่อต่อยอดให้เกิดความแตกต่างและมีรูปแบบที่ดูร่วมสมัยมากขึ้น “บันดาลไทย” ไม่ใช่แค่ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะสร้างความรู้สึกหรือแรงบันดาลใจที่จะทำให้รู้จักตัวตนของสิ่งที่เราเป็น สิ่งที่เรา มี จุดนี้คือ ‘ความเป็นไทย’ นั่นเอง เราจึงพยายามใช้ทุกวิถีทาง หลังจากติโจทย์จากคอนเซ็ปต์กลาง แล้วปรับให้เหมาะสมกับวิถีดำเนินงานหรือสิ่งที่คนในชุมชนเป็นให้มากที่สุด และคุ้มค่าที่สุด” วคินบุรีกล่าว

บันดาล ‘โอกาส’ ด้วยสองมือ

วคินบุรีอธิบายว่า ถ้าเราสามารถออกแบบผลิตภัณฑ์บางอย่างที่สามารถให้คนในชุมชนนำไปใช้และเกิดประโยชน์ได้จริง รูปแบบของงานอาจไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน หรือมีรางวัลการันตี แต่ต้องเป็นงานง่ายๆ ที่เด็กทุกคนที่ต้องการโอกาสสามารถทำได้ “อย่างเราเลือกเด็กยากจนที่ต้องการโอกาสทางการศึกษา ต้องออกแบบงานที่ไม่ยากเกินไปนัก ซึ่งเด็กตั้งแต่ ป.4 ถึง ม.1 สามารถลงมือทำด้วยตัว

และพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมไทย เป็นแหล่งข้อมูลด้าน
ต้นทุนทางวัฒนธรรม เพื่อการสร้างสรรค์ และต่อยอดการพัฒนา
ธุรกิจอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งสร้างแรงบันดาลใจใน
การพัฒนารูปแบบสินค้าและบริการของประเทศ และส่งเสริมให้
สร้างสรรค์บนฐานวัฒนธรรม ขยายตัวจากเดิม และเพิ่มขีดความ
สามารถในการแข่งขันและส่วนแบ่งการตลาดด้านอุตสาหกรรม
วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ทั้งตลาดในประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ
ครั้งนี้จึงเป็นการรวมตัวของศิลปินและนักออกแบบเพื่อ
สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ โดยมีเงื่อนไขในการออกแบบว่า

“จะเดินตามทักษะ ความรู้ ความสามารถ ของผู้ที่เราเข้าไป
ช่วยเหลือ”

‘ศูนย์บันดัลไทย จ.ราชบุรี’ คืออะไร

ศูนย์บันดัลไทย จังหวัดราชบุรี เป็นหน่วยงานเล็กๆ ที่เลือก
ใช้วัสดุที่คุ้นเคยและเป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาออกแบบ ได้แก่
หนังวัวตัวขนอน งานหล่อทองเหลือง งานผ้าทอ และงานดินเผา
(เซรามิก) เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้สร้างโอกาสสำหรับคนในชุมชน
และเป็นการต่อยอดวัสดุของท้องถิ่นให้มีมูลค่าและเกิดทางเลือก
ที่หลากหลายมากขึ้น ศูนย์ตั้งใจให้เป็นจุดเริ่มสำหรับการพัฒนา
ผลงาน เพื่อจะใช้สร้างโอกาสให้กับกลุ่มคนที่ต้องการ

วศินบุรี บอกว่า เพราะทุกท้องถิ่นมีคนที่ต้องการความช่วยเหลือ
มากมาย ไม่ว่าจะเป็นคนพิการ คนด้อยโอกาส ไม่ว่าจะเป็นด้วยเหตุผล
อะไร ทว่าโดยส่วนมากลักษณะความช่วยเหลือที่คุ้นเคยและทำได้
เร็วคือการมอบเงินหรือให้สิ่งของ ซึ่งวิธีเหล่านี้นั้นคงไม่สามารถทำได้
ต่อเนื่องและตลอดไปในระยะยาว จะเป็นไปได้หรือไม่ ถ้าเรา
สามารถออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มอบโอกาสให้คนที่ต้องการ และ
พวกเขาสามารถใช้โอกาสนี้ ก้าวเดินต่อไปในอนาคตอย่างมั่นคง
ได้ด้วยตนเอง

วศินบุรี อธิบายถึงแนวคิดการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้รมต.ท่องเที่ยวฯ

ลูกปัดเซรามิก

“ในส่วนของราชบุรี เกิดจากการได้พูดคุยกับกระทรวง
วัฒนธรรม โดยท่านปลัดกระทรวงวัฒนธรรม อภินันท์ โปษยานนท์
ว่าอยากให้ราชบุรีเป็นพื้นที่ต้นแบบที่จะสร้างผลิตภัณฑ์บางอย่าง
เพื่อต่อยอด ให้เกิดความแตกต่างและมีรูปแบบที่ดูร่วมสมัยมากขึ้น
“บันดัลไทย” ไม่ใช่แค่ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง
เท่านั้น แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะสร้างความรู้สึกรักหรือแรงบันดาลใจที่
จะทำให้รู้จักตัวตนของสิ่งที่เราเป็น สิ่งที่เรามี จุดนี้คือ ‘ความเป็น
ไทย’ นั่นเอง เราจึงพยายามใช้ทุกวิถีทาง หลังจากตีโจทย์จากคอน
เซ็ปต์กลาง แล้วปรับให้เหมาะสมกับวิถีดำเนินงานหรือสิ่งที่คนใน
ชุมชนเป็นให้มากที่สุด และคุ้มค่าที่สุด” วศินบุรีกล่าว

บันดัล ‘โอกาส’ ด้วยสองมือ

วศินบุรีอธิบายว่า ถ้าเราสามารถออกแบบผลิตภัณฑ์บางอย่าง
ที่สามารถให้คนในชุมชนนำไปใช้และเกิดประโยชน์ได้จริง รูปแบบ
ของงานอาจไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน หรือมีรางวัลการันตี แต่ต้องเป็นงาน
ง่ายๆ ที่เด็กทุกคนที่ต้องการโอกาสสามารถทำได้ “อย่างเราเลือก
เด็กยากจนที่ต้องการโอกาสทางการศึกษา ต้องออกแบบงานที่ไม่
ยากเกินไปนัก ซึ่งเด็กตั้งแต่ ป.4 ถึง ม.1 สามารถลงมือทำด้วยตัว
เองได้” วศินบุรีกล่าว

และว่า โครงการนี้อาจไม่เห็นผลเป็นรูปธรรมภายใน 1-2 เดือน
แต่ต้องรอนกว่านั้นๆ รุ่นนี้จบปริญญาตรี

หลังจากคัดเลือกนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือจาก
โรงเรียนเทศบาล 1 ได้แล้ว ก็สอนให้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ
เริ่มตั้งแต่สอนการสานปลาตะเพียนจากผ้าขาวม้า การออกแบบ
ผลิตภัณฑ์ การบริหารต้นทุน-กำไร ที่สำคัญคือ ทำให้เด็กรู้จัก
ช่วยตัวเองและแบ่งปัน รู้ว่าสิ่งใดได้มาย่อมมีค่าแลกไป โดยปลา
ตะเพียน 1 ตัว ขายราคา 55 บาท เด็กจะได้ตัวละ 40 บาท ส่วน
อีก 15 บาทปันไว้ส่วนกลาง สำหรับการบริหารจัดการต่างๆ

ด.ญ.จิตตา เศรษฐากุล หรือบีม นักเรียนชั้น ม.1/14
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี กับรายได้ 8,000 บาท ในระยะ
เวลาเพียงเดือนเศษๆ บอกว่าโครงการนี้ช่วยเรื่องการเรียนได้มาก
มีแม่กับป้าคอยสอน บางครั้งแม่ช่วยสานบ้าง ส่วนยายช่วยแพค
โดยจะทำตามออเดอร์ที่ได้รับมาแต่ละครั้ง

ส่วนคนที่มียรายได้จากการสานปลาตะเพียนจากผ้าขาวม้ามาก
ที่สุดคือ ด.ช.ธันวา แพร่วิเชียรโชติ หรือวา นักเรียนชั้น ม.1/8
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี กับรายได้ 29,605 บาท เล่าว่าได้

ผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้า

จิตตาและ

รับคัดเลือกจากโรงเรียนให้เป็นนักเร
นี้ โดยสานปลากับแม่ได้สัปดาห์ละ
ก็เอาเงินส่วนนี้ไปใช้

เพิ่มมูลค่าของบ้าน เพิ่มรายได้ กระจาย

ผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้เพื่อ
รร.เทศบาล 1 คือ “ปลาตะเพียน
นาเพ็ญ เพ็ญพินิจ ดีไซน์เนอร์ได้
ซึ่งราคาไม่สูงนัก เช่น ตักแตนสาน
มาขายตามตลาด แต่เราสามารถใช้
ก็ตัว และนานแค่ไหน? จะดีแค่ไหน
ที่สามารถสร้างให้เกิดความหลากหลาย
มาจำหน่ายหมุนเวียนเปลี่ยนไปตาม
สนับสนุนเพียงแค่ส่งเสริม แต่เพราะ
ได้อีกด้วย

ผ้าขาวม้าเป็นสินค้าขึ้นชื่อของ
พัฒนาต่อยอดทั้งเรื่องคุณภาพและ
ลวดลายเหล่านี้เมื่อนำมาออกแบบ
ก็จะได้เป็นชิ้นงานที่แตกต่างกัน แ
หลายมากขึ้น ความน่ารักและความ
ประกอบสำคัญที่ทำให้หลายคนพร
งานเหล่านี้

นาเพ็ญเลือกทำงานกับเด็กจาก
ครูสอนศิลปะและหัตถกรรม เพื่อ
ที่สนับสนุนการศึกษาและให้โอกาส
ความช่วยเหลือ

“ในสวนของราชบุรี เกิดจากการได้พูดคุยกับกระทรวงวัฒนธรรม โดยท่านปลัดกระทรวงวัฒนธรรม อภินันท์ โปษยานนท์ ว่าอยากให้ราชบุรีเป็นพื้นที่ต้นแบบที่จะสร้างผลิตภัณฑ์บางอย่างเพื่อต่อยอด ให้เกิดความแตกต่างและมีรูปแบบที่ดูร่วมสมัยมากขึ้น

“บันฑาลไทย” ไม่ใช่แค่ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอย่างเดียวอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะสร้างความรู้สึกหรือแรงบันดาลใจที่จะทำให้รู้จักตัวตนของสิ่งที่เราเป็น สิ่งที่เรามี จุดนี้คือ ‘ความเป็นไทย’ นั่นเอง เราจึงพยายามใช้ทุกวิถีทาง หลังจากตีโจทย์จากคอนเซ็ปต์กลาง แล้วปรับให้เหมาะสมกับวิถีดำเนินงานหรือสิ่งที่คนในชุมชนเป็นให้มากที่สุด และคุ้มค่าที่สุด” วศิณูริกกล่าว

บันฑาล ‘โอกาส’ ด้วยสองมือ

วศิณูริกอธิบายว่า ถ้าเราสามารถออกแบบผลิตภัณฑ์บางอย่างที่สามารถให้คนในชุมชนนำไปใช้และเกิดประโยชน์ได้จริง รูปแบบของงานอาจไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน หรือมีรางวัลการันตี แต่ต้องเป็นงานง่ายๆ ที่เด็กทุกคนที่ต้องการโอกาสสามารถทำได้ “อย่างเราเลือกเด็กยากจนที่ต้องการโอกาสทางการศึกษา ต้องออกแบบงานที่ไม่ยากเกินไปนัก ซึ่งเด็กตั้งแต่ ป.4 ถึง ม.1 สามารถลงมือทำด้วยตัวเองได้” วศิณูริกกล่าว

และว่า โครงการนี้อาจไม่เห็นผลเป็นรูปธรรมภายใน 1-2 เดือน แต่ต้องรอจนกว่าน้องๆ รุ่นนี้จบปริญญาตรี

หลังจากคัดเลือกนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือจากโรงเรียนเทศบาล 1 ได้แล้ว ก็สอนให้ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เริ่มตั้งแต่สอนการสานปลาตะเพียนจากผ้าขาวม้า การออกแบบผลิตภัณฑ์ การบริหารต้นทุน-กำไร ที่สำคัญคือ ทำให้เด็กรู้จักช่วยตัวเองและแบ่งปัน รู้ว่าสิ่งใดได้มาย่อมมีค่าแลกไป โดยปลาตะเพียน 1 ตัว ขายราคา 55 บาท เด็กจะได้ตัวละ 40 บาท ส่วนอีก 15 บาทปันไว้ส่วนกลาง สำหรับการบริหารจัดการต่างๆ

ค.ญ.จิณห์ตา เศรษฐภูากุล หรือบีม นักเรียนชั้น ม.1/14 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี กับรายได้ 8,000 บาท ในระยะเวลาเพียงเดือนเศษๆ บอกว่าโครงการนี้ช่วยเรื่องการเรียนได้มาก มีแม่กับป้าคอยสอน บางครั้งแม่ช่วยสานบ้าง ส่วนยายช่วยแพค โดยจะทำตามออเดอร์ที่ได้รับมาแต่ละครั้ง

จิณห์ตาและ ธันวาท

รับคัดเลือกจากโรงเรียนให้เป็นนักเรียนทุน จึงได้มาร่วมโครงการนี้ โดยสานปลากับแม่ได้สัปดาห์ละร้อยกว่าตัว เวลามีเรื่องจำเป็นก็เอาเงินส่วนนี้ไปใช้

เพิ่มมูลค่าของบ้านๆ ด้วยงานดีไซเนอร์ เพิ่มรายได้ กระจายโอกาสสู่ชุมชน

ผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้เพื่อเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนร.เทศบาล 1 คือ “ปลาตะเพียนสานจากผ้าขาวม้า”

นภาพิณ เพ็งพินิจ ดีไซน์เนอร์ได้รับโจทย์ว่าต้องทำของที่ระลึกซึ่งราคาไม่สูงนัก เช่น ตกแตงสาน ที่มักเห็นเด็กหรือคนพิการนำมาขายตามตลาด แต่เราจะสามารถซื้อด้วยความสงสารได้กี่ครั้งก็ตัว และนานแค่ไหน? จะดีแค่ไหนถ้าเราสามารถมีงานออกแบบที่ตัวเองรักทำขายได้

จันทาและ อันวา

รับคัดเลือกจากโรงเรียนให้เป็นนักเรียนทุน จึงได้มาร่วมโครงการนี้ โดยสานปลากับแม่ได้สัปดาห์ละร้อยละห้า เวลาเมื่อมีเรื่องจำเป็นก็เอาเงินส่วนนี้ไปใช้

เพิ่มมูลค่าของบ้านๆ ด้วยงานดีไซน์ เพิ่มรายได้ กระจ่ายโอกาสสู่ชุมชน

ผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้เพื่อเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนร.เทศบาล 1 คือ “ปลาตะเพียนสานจากผ้าขาวม้า”

นาเพ็ญ เพ็งพินิจ ดีไซน์เนอร์ได้รับโจทย์ว่าต้องทำของที่ระลึกซึ่งราคาไม่สูงนัก เช่น ตักแตนสาน ที่มักเห็นเด็กหรือคนพิการนำมาขายตามตลาด แต่เราจะสามารถซื้อด้วยความสงสารได้กี่ครั้งก็ตัว และนานแค่ไหน? จะดีแค่ไหนถ้าเราสามารถมีงานออกแบบที่สามารถสร้างให้เกิดความหลากหลายได้และมีราคาไม่สูงนักมาจำหน่ายหมุนเวียนเปลี่ยนไปตามช่วงเวลา ต่อไปเราอาจไม่ได้สนับสนุนเพียงแค่สงสาร แต่เพราะเป็นงานออกแบบที่เราอยากได้อีกด้วย

ผ้าขาวม้าเป็นสินค้าขึ้นชื่อของราชบุรีมานาน และมีการพัฒนาต่อยอดทั้งเรื่องคุณภาพและลวดลายที่หลากหลายมากขึ้น ลวดลายเหล่านี้เมื่อนำมาออกแบบชิ้นงานที่แม้จะรูปร่างเดียวกัน ก็จะได้เป็นชิ้นงานที่แตกต่างกัน และถ้าเรายังมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ความน่ารักและความสวยงามน่าใช้ก็จะเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้หลายคนพร้อมและยินดีที่จะสนับสนุนชิ้นงานเหล่านี้

นาเพ็ญเลือกทำงานกับเด็กจากโรงเรียนเทศบาล 1 ร่วมกับครูสอนศิลปะและหัตถกรรม เพื่อให้ชิ้นงานที่สร้างขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่สนับสนุนการศึกษาและให้โอกาสแก่เด็กด้วยโอกาสที่ต้องการความช่วยเหลือ

การันตี ‘ศูนย์บันดาลไทย ราชบุรี’ ตัวเชื่อมสร้างความมั่นคงท้องถิ่น

กอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประธานเปิดศูนย์บันดาลไทย จังหวัดราชบุรี บอกว่า คิดว่าตั้งใจถูกที่มาร่วมเปิดงานในครั้งนี้ ตั้งใจมาคุยกับคนที่เชื่อในการสร้างสิ่งดีๆ ให้สังคมและผู้อื่น

เพราะศูนย์บันดาลไทยฯ นอกจากตอบโจทย์เรื่องการท่องเที่ยวที่ต้องการเพิ่มมูลค่าให้ท้องถิ่นให้เป็นการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เป็นการคิดถึงชุมชนและสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่ของเราเอง

เมืองไทยเรามีการเติบโตด้านการท่องเที่ยว แต่คนที่รัยขึ้นกลับเป็นคนกลุ่มเดิม เมืองเมืองเดิม ขณะที่คนอื่นไม่ได้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว ทว่ายากจนลง เกิดช่องว่างทางรายได้และเกิดปัญหาเดิมๆ การท่องเที่ยวจึงต้องเฉลี่ยสุข เราสามารถช่วยกันได้ เป็นโอกาสให้ไทยเติบโตอย่างยั่งยืน

มองว่าศูนย์บันดาลไทย จ.ราชบุรี สามารถช่วยกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวได้ สามารถเป็นต้นแบบที่ดีได้ ทั้งนี้ การเลือกนำสิ่งดีๆ ต้องอิงกับบริบทพื้นที่ของตัวเองด้วย

มองว่าสิ่งสำคัญคือ การที่ควมคินบุรีสอนให้คนที่ไม่ได้อยู่ในวงการผลิตซึ่งในที่นี้คือเด็กได้เข้ามาผลิตและมีรายได้ สอนโรงเรียนและครูในการบริหารจัดการซึ่งถือเป็นการเรียนที่ดีมาก ควมคินบุรีจะไม่เหนียวเล้าเพราะมาถูกทางแล้ว โครงการนี้น่าจะเป็นโมเดลให้จังหวัดอื่นๆ ได้ ในที่สุดจะเกิด Social enterprise ซึ่งชุมชนสามารถยืนบนขาตัวเองได้

ที่น่าคิดคือ ทำอย่างไรจะสามารถต่อยอดไปได้ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นมูลค่าเพิ่มที่สร้างรายได้ให้ท้องถิ่น

แม้วันนี้เป็นก้าวแรก แต่ถือเป็นบทเรียนที่ดี มีการออกแบบที่ดี ความตั้งใจ เพื่อคนที่ดี เพื่ออนาคตที่ดี สุดท้ายอยากให้น้องๆ เป็นเทรนเนอร์ให้รุ่นน้อง เพื่อนๆ พ่อแม่ อันจะเป็นส่วนช่วยกระจายความมั่นคงได้

“ขอบคุณจากใจ และจะเป็นกำลังใจ เราจะจับมือเดินไปร่วมกัน” รมว.การท่องเที่ยวและกีฬา กล่าว

กฤตยา เชื่อมวราศาสตร์